There is no requirement to interrupt

אין מפסיקין –

OVERVIEW

Our משנה rules that אין מפסיקין. Our תוספות explains that this is not a blanket permission to continue indefinitely without an interruption.

תוספות qualifies the ruling of אם התחיללו אין מפסיקין that it applies -

ודוקא בדאיכא שהות ביום להתפלל – Specifically only in a case where there is sufficient time left in the day to daven מנחה, then he is not obligated to interrupt his meal, but as soon as the time of

is about to pass one must interrupt his meal and daven מנחה –

תוספות proves his point:

– כדמשמע בגמרא דקאמר¹ במנחה לא שכיח שכרות

As is indicated in the גמרא, which states that by מנחה time drunkenness is unusual -

– משמע דאין לו להפסיד תפלת מנחה

This indicates that he should not forfeit תפלת מנחה (because of his meal).

חוספות offers additional support for his view:

ובסוכה (גם זה שם) בהדיא מוקי מתניתין בדאיכא שהות – And in מסכת סוכה the גמרא explicitly establishes our משנה that there is

sufficient time remaining for - תפלת מנחה -

דמשני אמה שהבאתי לעיל² הא דאיכא שהות והא דליכא שהות³:

For regarding the contradiction which I mentioned previously (between our and the משנה and the משנה משנה answers, 'here (in רב ספרא, 'fit'd משנה time remaining for מנחה however here (in סוכה) there is no time remaining to be מתפלל מנחה time to be שהות to be שהות to be מתפלל מנחה one must interrupt the meal for מתפלת מנחה.

 $^{^1}$ קף י, א (on the very top). The גמרא is resolving the contradiction between our דף י, א which states (regarding that מנחה) that מעריב משרים אביי אם מפסיקין (תפילת ערבית חובה that by night when מערות is common therefore even if מפסיקין we are מפסיקין מפסיקין for we are concerned for שכרות מעריב מעריב וא התחילו (in the afternoon) שכרות is uncommon therefore אין מפסיקין מנחה מעריב מנחה מעריב מנחה מעריב ווערים מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה שכרות מנחה מנחה ווערים אין מפסיקין אין מפסיקין מנחה מנחה שכרות מנחה מנחה שכרות ווערים ווערים אין מנחה מנחה מעריב ווערים אין מנחה מנחה מנחה מנחה שכרות מנחה מנחה מנחה שכרות ווערים ווערים אין מנחה מנחה שכרות ווערים ווערים אין מנחה שכרות ווערים ווערים ווערים אין מנחה שכרות ווערים ווערים

² בד"ה ואם (footnote # 3).

³ The meal is (scheduled to last) until the very end of the day (see "ר"ה הא there, מצוה), and if he will not bentch לולב now, he will miss the מצוה completely. See 'Thinking it over' # 1.

SUMMARY

אין מפסיקין is only if there is time remaining (after the meal) to daven מנחה.

THINKING IT OVER

- 1. What would the ruling be in a case where presently there is still sufficient time to continue eating and then *daven* מנחה, however the meal itself is scheduled to continue until the time of מנחה has passed,⁴ is he required to stop immediately, or may he continue until the time of מנחה is about to expire?⁵
- 2. תוספות rules that if ליכא ליכא מפסיקין. Does this ruling apply only if מפסיקין. ^{6} or even if התחילו בהיתר?
- 3. How can we even entertain such a thought that אין מפסיקין means even if מנחה entirely because of a meal?!!!

-

⁴ See footnote # 3.

⁵ See מנחת איש.

 $^{^6}$ The proofs that תוספות brings (from לולב and לולב) can be limited to cases of התחילו באיסור.

⁷ See שפ"א.